

Nederlandsche Verzen en Nederlandsch Proza.

I.

Tennyson's Idyllen van den Koning. Eerste volledige Nederlandsche uitgave met Inleiding en Aanteekeningen door Soera Rana. Twee deelen. Amsterdam, P. N. van Kampen & Zoon, 1897.

De heer J. H. F. Le Comte heeft het eerst bij gedeelten, later de gezamenlijke, Konings-Idyllen van Tennyson uitgegeven in metrische vertaling, met de onnavolgbaar meesterlijke teekeningen van Gustave Doré. Hij begon met *Elaine* (1887), ging voort met *Viviane* (1889) en *Enid* (1891) en gaf in 1893: *A. Tennyson, De Konings-Idyllen metrisch vertaald*. Soera Rana doet het nu op zijne beurt, daarbij aantoonende, dat hij voor het eerst volledig is, daar de heer Le Comte o. a. de geheele Idylle van *Balin en Balan* onvertaald liet. Ook blijkt het duidelijk uit de vergelijking van beide teksten, dat Soera Rana veel uitvoeriger tekst volgt. Neemt men tot voorbeeld de Idylle van *Merlyn en Viviane*, dan komen de vijf eerste verzen overeen. Le Comte schrijft:

„Er dreigde een storm, maar nog was 't zwerf
[in rust;

„En in het wilde woud van Broceliande
„Lag bij een eik, zoo hoog en hol en oud,
„Dat hij de bouwval van een toren scheen,
„De arglistige Viviane aan Merlin's voet.”

Soera Rana formuleert deze verzen aldus:

„Een onweêr broedde, maar de wind was stil;
„En diep in 't woeste woud van Broceliande,
„Lag voor een eik, zoo hoog en hol en oud,
„Dat hij een toren scheen met veil begroeid,
„Merlyn te voet, de listige Viviane.”

Maar dan geeft Soera Rana in ruim zeven bladzijden de schildering van Viviane's komst en verblijf aan het hof, en

van eene valkenjacht, die bij Le Comte ontbreken, schoon ze toch inderdaad bij Tennyson voorkomen.

Soera Rana heeft een goed en moeilijk werk met den besten uitslag volbracht. Hij heeft Tennyson zeer trouw vertolkt, heeft zelfs getracht de eigenaardige taal-muziek van den dichter te behouden. Zoo schrijft Tennyson in het Bruiloftslied der Ridders, ter eer van Arthur:

„Clang battleaxe and dash brand! Let the
[King reign!”

en heeft Soera Rana dit voortreffelijk weergegeven:

„Val, oorlogsbijl, en blink, kling! Heerscher,
[heersch!”

Door de groote trouw van den vertolker moge soms eenige stroefheid of gewrongenheid ontstaan, er zijn hier een groote, 12000 verzen met ridderlijke trouw in fraai Nederlandsch vertaald. Dit is geene geringe verdienste.

De bekwame en talentvolle vertolker zegt in zijne *Inleiding*: „Voor het overige scheen het even overbodig bij de Arthursage en hare geschiedenis, of bij de door Tennyson gebruikte bronnen hier stil te staan. Die daartoe lust gevoelt, kan in velerlei handboeken alles vinden, wat hij behoeft, en twee jaar geleden gaf de Australische hoogleeraar Maccallum van een en ander een even onderhoudend als zaakrijk overzicht. (*Tennyson's Idylls of the King and Arthurian Story from the XVI Century*, Glasgow, 1894).”